

Ne sajnáld!
(Köteles István – Lantos Krisztina)

Mindig nehéz újra kezdeni,
Mindig nehéz újra hinni.
Szép volt, és fájt, amikor vége lett.
A régi dal most megint szívemből szól.

Refrén
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ha nem vár, nem vár már senki sem.
Ne sajnáld, ha vége, ne bánnd sohasem,
De a szépet soha ne feledd!

Falset
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ne sajnáld, ha nem vár senki sem!

Míg nem jön egy újabb szerelem,
Bízni kell, feladni sohasem.
Hinni azt, hogy jön, akinek jönni kell,
Addig a régi dal most megint szívedből szól.

Refrén
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ha nem vár, nem vár már senki sem.
Ne sajnáld, ha vége, ne bánnd sohasem,
De a szépet soha ne feledd!

Falset
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ne sajnáld, ha nem vár senki sem!

Refrén
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ha nem vár, nem vár már senki sem.
Ne sajnáld, ha vége, ne bánnd sohasem,
De a szépet soha ne feledd!

Falset
Ne sajnáld, ha elmúlik egy szerelem,
Ne sajnáld, ha nem vár senki sem!